

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Milana Podhrázkého ve věci

žalobce: **Ing. T. V.,**
bytem X
zastoupený Ing. M. V., obecným zmocněncem
bytem X,

proti

žalovanému: **Krajské státní zastupitelství v Praze,**
sídlem Husova 11, Praha,

o žalobě proti vyrozumění žalovaného ze dne 30. 6. 2017, č. j. KZN 441/2016 – 48,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1 Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 7. 9. 2017 se žalobce domáhal, aby soud zrušil shora označený přípis žalovaného ze dne 30. 6. 2017, č. j. KZN 441/2016 – 48 (dále jen „napadený přípis“), jímž byl zmocněnec žalobce vyrozuměn o odložení jeho podnětu ze dne 11. 5. 2017.
- 2 Žalovaný v napadeném přípisu uvedl, že mu bylo doručeno podání zmocněnce žalobce ze dne 11. 5. 2017 označené jako stížnost na nevhodné chování státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze Mgr. P. B. ve smyslu § 16b odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“). Zmocněnec žalobce v něm brojil proti přípisu žalovaného ze dne 24. 4. 2017, č. j. KZN 441/2016 – 25, kterým byl vyrozuměn o výsledku dohledu vykonaného žalovaným nad postupem Okresního státního zastupitelství v Berouně (dále jen „OSZ v Berouně“) ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 315/2015. Žalovaný posoudil podání ze dne 11. 5. 2017 podle obsahu jako opakovaný obsahově shodný podnět k výkonu dohledu nad postupem OSZ v Berouně, neboť zmocněnec žalobce neoznačil žádné konkrétní chování státního zástupce, které by bylo urážlivé nebo jinak nevhodné ve smyslu § 16b zákona o státním zastupitelství. Naopak se domáhal přehodnocení výsledků dohledu sdělených v přípisu

žalovaného ze dne 24. 4. 2017. V něm žalovaný došel k závěru, že postup OSZ v Berouně nebyl v rozporu se zákonem a podání žalobce odložil bez opatření, neboť OSZ v Berouně správně shledalo, že v označeném případě nebyly podmínky pro uplatnění trestní odpovědnosti pro trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), ve vztahu k osobám činným ve veřejné správě v Hořovicích. Jelikož v podání žalobce nebyly obsaženy žádné nové skutečnosti, na základě kterých by bylo nutno doplnit šetření případu a uplatnit trestní působnost ze strany OSZ v Berouně, žalovaný podání žalobce odložil jako opakovaný a obsahově shodný podnět s podnětem, který již vyřídil přípisem ze dne 24. 4. 2017.

- 3 Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný nesprávně posoudil, co se rozumí nevhodným chováním státního zástupce ve smyslu § 16b odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Podle jeho názoru se jedná o postup v rozporu s § 24 odst. 1 a 2 zákona o státním zastupitelství. Naopak nemůže jít pouze o průtahy v řízení, osobní urážky a podobné delikty neslučitelné se společenskými a etickými pravidly. Žalovaný se s argumentací žalobce nevypořádal. Nezabýval se také dotazem žalobce, jakou trestnou činnost měl zákonodárce na mysli, když zařazoval odpovědného úředníka územní samosprávy do seznamu úředních osob podle § 127 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku.
- 4 Usnesením ze dne 1. 11. 2017, č. j. 46 A 155/2017 – 14, zdejší soud s ohledem na zjištěné nedostatky žaloby vyzval zmocněnce žalobce k upřesnění osoby žalobce a případnému doložení plné moci. V podání ze dne 14. 11. 2017 zmocněnec žalobce uvedl, že jako žalobce specifikuje Ing. T. V. K podání doložil plnou moc s úředně ověřeným podpisem opravňující jej k zastupování žalobce v projednávané věci. Soud tedy jednal s Ing. T. V. jako žalobcem a Ing. M. V. jako jeho zmocněncem.
- 5 Z přípisu žalovaného ze dne 24. 4. 2017, č. j. KZN 441/2016 – 25, který žalobce k žalobě doložil, vyplynulo, že žalovanému bylo dne 13. 3. 2017 doručeno podání žalobce označené jako žádost o přezkoumání způsobu vyřízení žalobcova trestního oznámení, jehož obsahem byl podnět k výkonu dohledu ve smyslu § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství nad postupem OSZ v Berouně v trestní věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 315/2015. Žalovaný po prověření dozorového spisu a vyšetřovacího spisu policejního orgánu došel k závěru, že státní zástupkyně OSZ v Berouně správně posoudila žalobcovu žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“) jako nedůvodnou. Žalovaný proto shledal podnět k dohledu jako nedůvodný.
- 6 Soud se předně zabýval otázkou, zda jsou ve věci splněny podmínky řízení a to konkrétně tím, zda má pravomoc žalobu projednat a o ní rozhodnout (§ 4 s. ř. s.).
- 7 Pokud jde o pravomoc soudů ve správním soudnictví přezkoumávat úkony orgánů činných v trestním řízení, Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v usnesení ze dne 21. 8. 2003, č. j. Na 579/2003 – 10, konstatoval, že „ze soudního řádu správního ani z žádného jiného zákona nevyplývá, že by [...] byla založena jakákoli kompetence rozhodovat ve věci samé v soudně trestních věcech [...]. Stejně tak ale není v pravomoci [...] přezkoumávat postup orgánů činných v trestním řízení, ani prošetřovat a vyřizovat

stížnosti na tvrzený nesprávný postup správního orgánu. Soud na sebe nemůže vztáhnout pravomoci kontrolní nebo dozorcí, protože mu je zákon nesvěřil. „Prošetření případu“ a zjednání nápravy jinou formou, než kterou by připouštěl zákon, tedy správnímu soudu nepřísluší.“ (zvýraznění doplněno soudem; všechna citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz). Podobný závěr učinil NSS v rozsudku ze dne 27. 10. 2005, č. j. 6 As 58/2004 – 45, publ. pod č. 1407/2007 Sb. NSS, ohledně přezkumu rozhodnutí státního zástupce: „[r]ozhodnutí státního zástupce o zamítnutí stížnosti proti usnesení policejního orgánu o odložení trestního oznámení není rozhodnutím správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) a § 65 odst. 1 soudního řádu správního.“ I v kontextu zásahové žaloby pak NSS dovodil, že „[n]ezákonným „zásahem“ ve smyslu § 82

s. ř. s. nemůže být úkon policejního orgánu při výkonu působnosti orgánu činného v trestním řízení.“ (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Aps 2/2004 - 69, publ. pod č. 623/2005 Sb. NSS). V návaznosti na tato rozhodnutí NSS v rozsudku ze dne 18. 2. 2010, č. j. 7 Aps 1/2010 – 53, shrnul, že „[j]akkoliv [na základě výše citované judikatury] nelze učinit závěr, že je jakékoliv rozhodnutí Policie České republiky, resp. jakýkoliv postup či nečinnost Policie České republiky, vyňato z přezkumu soudů ve správním soudnictví, lze uzavřít, že je tomu tak v případech, kdy se Policie České republiky nachází v pozici orgánu činného v trestním řízení.“ Uvedené závěry lze plně vztáhnout i na možnost přezkumu postupu státního zástupce v rámci trestního řízení. Není tak v pravomoci soudů ve správním soudnictví přezkoumávat jak rozhodování, tak i jakýkoliv postup (či nečinnost) státního zástupce při výkonu působnosti orgánu činného v trestním řízení.

- 8 V dané věci je podstatné, že žalovaný nepostupoval podle trestního řádu, tedy jako orgán činný v trestním řízení, ale podle zákona o státním zastupitelství. Státní zastupitelství jako celek ostatně není orgánem činným v trestním řízení, neboť tím je zásadně konkrétní státní zástupce (srov. § 12 odst. 1 trestního řádu). Žalovaný konkrétně postupoval podle § 12c a násl. zákona o státním zastupitelství, neboť podání žalobce posoudil jako podnět k výkonu dohledu. Podle § 12c zákona o státním zastupitelství je dohled „výkonem oprávnění stanovených tímto zákonem k zajištění řídicích a kontrolních vztahů mezi různými stupni státních zastupitelství a uvnitř jednotlivých státních zastupitelství při výkonu působnosti státního zastupitelství.“ Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství do působnosti státního zastupitelství spadá mj. i plnění funkce orgánu veřejné žaloby v trestním řízení a dalších úkolů vyplývajících z trestního řádu. Tuto působnost vykonává státní zastupitelství prostřednictvím státních zástupců (srov. § 1 odst. 2 a § 3 odst. 1 zákona o státním zastupitelství), kteří při jejím výkonu vystupují jako orgány činné v trestním řízení. Dohled vyššího státního zastupitelství nad nižším státním zastupitelstvím, pokud jde o působnost podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství, je tak fakticky dohledem nad postupem konkrétních státních zástupců v trestním řízení.
- 9 Nejsou-li, jak vyplynulo z výše citované judikatury, soudy ve správním soudnictví oprávněny přezkoumávat postup státního zástupce jako orgánu činného v trestním řízení, lze dovodit, že nejsou *a minori ad maius* ani oprávněny přezkoumávat činnost státního zastupitelství při výkonu dohledu nad tímto postupem, byť samo vyšší státní zastupitelství formálně jako orgán činný v trestním řízení nevystupuje. Vyšší státní

zastupitelství totiž při výkonu dohledu nad působností nižšího státního zastupitelství podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství nevykonává veřejnou správu a nevystupuje jako správní orgán [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

- 10 Soud konstatuje, že v projednávané věci byl dohled žalovaného zaměřen na postup dozorové státní zástupkyně OSZ v Berouně při výkonu působnosti orgánu činného v trestním řízení vedeném pod sp. zn. 2 ZN 1433/2016, konkrétně při vyřizování žádosti o přezkoumání postupu policejního orgánu v přípravném řízení podle § 157a odst. 1 trestního řádu. Tuto činnost nelze považovat za výkon veřejné správy a napadený přípis tudíž nebyl vydán žalovaným jako správním orgánem. Není proto v pravomoci zdejšího soudu o žalobě rozhodnout.
- 11 Pro úplnost soud poznamenává, že totéž by platilo, i pokud by snad žalovaný posoudil podání žalobce jako stížnost ve smyslu § 16b zákona o státním zastupitelství. Rozhodná je totiž skutečnost, že činnost státního zástupce, jíž se stížnost či dohled týkaly, nevybočila z rámce trestního, resp. přípravného řízení (srov. obdobně body 26 – 29 rozsudku NSS ze dne 22. 2. 2017, č. j. 8 As 224/2016 – 49, publ. pod č. 3550/2017 Sb. NSS). Hodnocení takové činnosti ze strany státního zastupitelství, ať již procesní formou dohledu (zaměřenou na zákonnost postupu státního zástupce) nebo stížnosti (zaměřenou na průtahy v trestním řízení či nevhodné chování státního zástupce), nemůže být výkonem veřejné správy a soudy ve správním soudnictví nemají pravomoc tuto činnost nebo její hodnocení dále přezkoumávat.
- 12 Pravomoc soudu k projednání návrhu je podmínkou řízení, jejíž nedostatek nelze odstranit. Soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
- 13 Nad rámec uvedeného soud dodává, že napadený přípis by adresován zmocněnci žalobce a nikoliv žalobci samotnému. V úvahu by tedy připadala i možnost odmítnout žalobu podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Soud tak nicméně nepostupoval, neboť odmítnutí pro nedostatek pravomoci má přednost před odmítnutím pro zjevnou neoprávněnost žalobce k podání žaloby. Nemá-li soud vůbec pravomoc žalobu projednávat, není ani oprávněn posuzovat aktivní legitimaci žalobce.
- 14 O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu
a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. listopadu 2017

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
B. K.